

Копав, копав, криниченьку (лірична)

Наддніпрянина.
Редакція хору "Гомін"

Ходою

♩ = 95

Ко - пав, ко - пав кри - ни - чень - ку не - ді - лень - ку, дві,
лю - бив ко - зак дів - чи - но - ньку лю - дям = не со - бі.
Ой жаль, жаль не по - ма - лу = лю - бив дів - чи - ну зма - лу, лю - бив дів -
чи - ну зма - лу, лю - бив, та й не взяв! Ой жаль, жаль
ме - ні бу - де = ві - зьмуть ї - ї лю - ди, ві - зьмуть ї - ї лю - ди,
мо - я й не бу - де! Ой жаль, жаль!

Копав, копав криниченьку неділеньку, дві,
Любив козак дівчиноньку людям – не собі.

Приспів:

Ой жаль, жаль не помалу –
Любив дівчину змалу, (2)
Любив, та й не взяв!
Ой жаль, жаль мені буде:
Візьмуть її люде – (2)
Моя й не буде.
Ой жаль, жаль!

А вже з тої криниченьки орли воду п'ють,
А вже ж тую дівчиноньку до шлюбу ведуть.

Приспів.

Один веде за рученьку, другий за рукав,
Третій стоїть, гірко плаче – любив та й не взяв!

Приспів.

А вже ж тая криниченька терном заросла,
А вже ж тая дівчинонька та й заміж пішла!

Приспів.

А вже ж тая криниченька замулилася,
А вже ж тая дівчинонька зажурилася.

Приспів.